

Протокол

№

гр. София, 20.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 20.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6983** по описа за **2023**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 13.00 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ Н. Н. А. – редовно призван от Затвора–Пазарджик – доведен от Затвора
Пазарджик, явява се лично.

Явява се адв. Г. Г. – назначен по реда на правната помощ – с разпореждане от
14.03.2024 г.

ОТВЕТНИКЪТ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА -
редовно уведомен, представлява се от юрк. В., с представено пълномощно по делото.
За СГП прокурор К..

Страните /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че делото е отложено за събиране на доказателства във връзка с искане
на ищеца - дали има негово съгласие или не за удържане от личната му сметка на
присъдени суми за обезщетение.

Задължени са началникът на Затвора – Пазарджик и директорът на ГДИН, да
представят декларация или молба за такова съгласие.

Във връзка с това разпореждане на съда:

ДОКЛАДВА постъпило от Затвора – Пазарджик, писмо от 29.03.2024 г., в което е
описана фактичката обстановка на коя дата, какво е превеждано, по кой
изпълнителен лист.

По повод задължаването да представят декларация или молба от Н. А., от Затвора –
Пазарджик уточняват, че такова писмено съгласие не е необходимо и обясняват защо,

но такава или съгласие не се представя.

ДОКЛАДВА молба от ГДИН от 02.04.2024 г., в която също така е дадено становище по повод това дали е необходимо писмено съгласие и всъщност уточняват, че няма такава съгласие или декларация.

Предвид така представените становища на Затвора – Пазарджик и ГДИН по делото става ясно, че такава декларация и съгласие не са депозирани от ищеца, дали е необходимо или не е въпрос по същество, но за събиране на доказателствата, няма такава декларация или молба-съгласие.

Ищецът А. – Оспорвам и двете становища, които са представени. Представям и моля да приемете становище, с което твърдя, че е необходимо такава съгласие.

Юрк. В. – Да се приеме представеното становище от ищеца. Поддържам становището си, че не е необходима такава декларация за съгласие. Да се приеме представената от Затвора – Пазарджик, информация.

Прокурорът – Да се приемат доказателствата от страните. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЛАГА по делото, становище на Затвора – Пазарджик, становище от ГДИН и днес депозираното становище от ищеца. Съдът ще ги разглежда по съществуващото на спора.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ предвид събраните по делото доказателства и липсата на доказателствени искания намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. Г. – Всеизвестен е фактът, че който плаща неправилно, плаща два пъти. Считам, че в случая администрацията на Затвора – Пазарджик в лицето на неговия началник е действала неправомерно. Няма правно основание, с което началникът на затвора, да се разпореди и да преведе получените суми като обезщетение по двете дела по сметка на ЧСИ. Видно е в самия ГПК, дори минава едно задължение на трето задължено лице по чл. 507, ал. 3 ГПК, да бъде в ролята на пазач на вещи и средства на длъжника, но извън тази хипотеза, просто няма правно основание, поради което да се предприемат такива действия. В настоящия случай има и още едно нарушено правило на закона, а именно дохода на моя подзащитен е под минималната работна заплата има несеквистируем минимум и не би следвало това обезщетение, което е преведено по неговата партия, директорът на затвора да се разпорежда с него. Запорното съобщение на ЧСИ, касае трудови доходи на ищеца и не би следвало да се посяга на това обезщетение за претърпени вреди на ищеца от действия на администрацията на затвора, в която връзка са и двете обезщетения от 200 лв. и от 300 лв. Моля да се разпоредите сумата да бъде преведена по сметката, посочена от мен. Претендирам обезщетение за имуществени вреди в размер на незаплатените ми суми. Считам, че действията на администрацията на затвора са неправомерни и нямат правно основание.

Ищецът А. – Считам, че от всички събрани доказателства, които са налични в кориците на делото установяват, че има присъдено обезщетение за претърпени от мен неимуществени вреди. Въз основа на тези вреди, които съм претърпял ми е присъдена компенсация парична сума обезщетение. Депозирал съм молба или предложение до директора на ГДИН като приложих изпълнителен лист. Там изрично има и банкова сметка, която определям аз лично съгласно чл. 127, ал.4 ГПК вр. с чл.144 АПК, изрично определя ищеца къде да се внесе сумата за присъденото обезщетение, която е присъдено въз основа на претърпяна вреда и оценено от решаващия състав на съда и окончателно влязло в сила. Същата сума не е преведена в цитираната от мен банкова сметка, както е вече известно на съда и те са го превели в личната ми партида в Затвора – Пазарджик. В личната партида в Затвора – Пазарджик, началникът на затвора, запорните съобщения, има наложени и запорните съобщения не поражда действия по отношение на помощи и обезщетения на пенсията до минимална работна заплата и не се отнася за задължения за издръжка. В настоящия случай в личната ми партида началника на затвора само се прави удържки, когато упражняват трудова дейност лишени от свобода в затвора. В този законодателят изрично е предвидил в първичните актове, които са чл. 446а, ал. 1 и ал. 2 ГПК вр. с чл. 144 АПК, тук вече правя връзка с чл. 78, ал. 3 ЗИНЗС вр. с чл. 114а ППЗИНЗС. За да се направи такава удържка от обезщетение или помощи или от пенсия под минимална работна заплата, това може да се случи само когато има писмено съгласие от съответния лишен от свобода до началника на затвора по смисъла на чл. 114а ППЗИНЗС. Законодателят изрично е предвидил, когато е обезщетение, помощи под минимална работна заплата на пенсия не се правят никакви удържки. Няма как началникът на затвора да налага такива ограничения това са първични актове. Тази удържка е неправилна. Удържка се прави единствено помощ и обезщетение под минимална работна заплата за пенсия или трудово възнаграждение също е включено. По-малко от 2/3 полагащото им се възнаграждение, което получава в затвора в личната си партида. Може да се направят удържки, но само единствено ако има писмо-съгласие и това е регламентирано изрично от закона. Няма как да направи удържки не повече от 2/3, както е написано и в становището ми, което представих. В крайна сметка имуществото, което са парите в личната партида на лишени от свобода, трябва да има писмено съгласие, за да се удържат от сметката му по смисъла на чл. 114а ППЗИНЗС и приложим по аналогия в затвора. Началникът на затвора няма право да поражда действия на запорните съобщения по отношение на помощи, обезщетения, както и спрямо пенсията до размера на минималната работна заплата, освен за задължение за издръжка по смисъла на чл. 446а, ал.2 ГПК. Запорното съобщение поражда действие, за да се правят удържки не повече от 2/3 от полагащото се трудово възнаграждение. Това ограничение не се отнася за удържките по задължения за издръжка по смисъла на чл. 446а, ал. 2 ГПК вр. с чл. 78, ал. 3 от ЗИНЗС. В този смисъл аз считам, че изцяло това което съм изброил до момента са несеквестрируеми доходи, които началникът на затвора е направил удържка от личната ми партида, която не се налага да се направи, защото законодателят на Република България не ми е наложил такава мярка. Няма право като основание от ЗИНЗС, ГПК от ППЗИНЗС и в този смисъл, аз считам че началникът по своята си воля ми е наложил мярка, направил е удържки и е превел парите в сметката на ЧСИ незаконосъобразно. В този смисъл аз претърпях неимуществени вреди. Не съм искал да се превеждат пари в личната ми партида, защото изрично съм определил в банкова сметка, както изисква ГПК и те са ми превели

незаконосъобразно и в личната ми партида. От личната партида са ми активирали запорните съобщения където не пораждат действия за обезщетения. Обезщетението съдът присъжда изрично въз основа на претърпяна вреда. Вредите може да са имуществени и неимуществени и същите подлежат на репарирание. Никъде решаващите състави не присъждат обезщетение, на мен лично не са ми присъдили да плащам глоби, разноски и други такива. Никъде няма в решенията, такива задължения да имат пряка връзка, с които вече ги посочих, за плащане на дългове, глоби, разноски и редица други подобни такива ограничения и не може да налага съда след като липсва нормативна уредба в началната управа. Такива ограничения никъде не произтича и аз считам, че решаващите състави на Република България много добре трябва да го знаят, че тези ограничения не се налагат по своя инициатива. Изрично както е залегнало в текста на чл. 446а, ал.1 и ал. 2 ГПК, изрично са посочени кои са несеквестрируеми и секвестрируеми. Изрично в обезщетението никъде няма такъв текст, че обезщетението е секвестрируемо. Законодателят изрично е написал, че обезщетението е изцяло несеквестрируемо. Считам, че претърпях имуществени вреди и затова исковата ми молба и жалбата са основателни в настоящото производство и моля да ги уважите като основателни. В този смисъл моля за вашия съдебен акт.

Юрк. В. – Моля да отхвърлите исковите претенции като неоснователни по съображения подробно изложени в писмения отговор и становището. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ – Исковата молба да бъде оставена без уважение, липсва елемент от състава на ЗОДОВ, липсва противоправно действие и бездействие и липсва причинно следствена връзка с причинените вреди, ако има някой, който е в причинно-следствена връзка с причинените вреди, това е съдия-изпълнителя.

Ищецът А. – Моля да ми се изпрати препис от протокола в Затвора - Пазарджик.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Да се изпрати на ищеца препис от протокола в Затвора – Пазарджик.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13,22ч.

СЪДИЯ:
СЕКРЕТАР: